

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 376, juliol-agost del 2019

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Et proposem de venir a cantar a la **Coral Xabec**; hi seràs ben rebut. Hi tindràs lloc com a tenor o com a baix o bé com a soprano o contralt. Anima-t'hi i vine a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

FES-TE'N SOCI
ASSEMBLEA.CAT

assemblea.cat

**som
fermesa
dignitat
Coratge**

**No et preguntis què pot fer
Catalunya per tu sinó què
pots fer tu per Catalunya.**

El país et necessita; dona un cop de mà col·laborant i treballant per l'Assemblea o fes-te'n soci. (15€ trimestral, 9€ estudiants, jubilats o aturats)

Volem una República independent Catalana i sabem com fer-ho.

ens hi ajudes?

<http://anc.si/EmFaigSoci>

#CapALaIndependència

Tallers Masnou
G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03
www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Construccions
Jiménez

Obres i reformes en general
607 947 004

Bones vacances

Correu electrònic:

jimenezconstruccions@telefonica.net

Per a les teves
vacances, tot el
que vulguis
envasat al buit.

www.canrac.com
botiga virtual

Del 5 al 25 d'agost Vacances

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 el Masnou

R E S T A U R A N T

PETIT

Menús
frescos
d'estiu

CANIGÓ

MENÚS DIARIS · SERVEI A LA CARTA
MENJARS PER EMPORTAR
DILLUNS TANCAT

Santiago Rusiñol, 43 · Tel. 93 555 23 96 · El Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: Vacances en blau, groc, vermell, blanc i estrella

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20

gentmas@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'Ajuntament de la Vila.

VACANCES

De l'1/8 a l'1/9

Gent del Masnou restarà tancat

Us desitgem un Bon Estiu

ET CONVIDEM A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell, 9 - 93 126 82 20

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

LLIÇÓ DE DIGNITAT

Què millor que transcriure literalment les paraules d'alguns dels acusats en el torn de les al·legacions que els atorgà el Tribunal Suprem el passat 12 de juny, per demostrar la qualitat i la grandesa dels nostres polítics enfrontats injustament a un judici que en una societat plenament democràtica mai no s'hauria d'haver produït.

Vegem alguns fragments de les seves intervencions, que, malgrat ser a bastament conegudes, considerem oportú de fer-ne constància:

O. Junqueras. *"Cal tomar la qüestió del conflicte català a la política, la bona política, al terreny de la negociació i l'acord".... "Defensar la república des d'un parlament no pot constituir delictes, sempre des del respecte a les llibertats fonamentals i els drets humans."*

R. Romeva. *"No per repetir mil vegades una mentida es converteix en realitat".... "passi el que passi, seguirem amb la mà estesa per resoldre aquells problemes que ens afecten a tots."*

J. Turull. *"He arribat a aquesta bancada defensant pacíficament la independència de Catalunya. Soc independentista i ho seré. No hi ha camí cap al diàleg, el diàleg és el camí."*

J. Rull. *"No existeixen suficients presons per tancar les idees d'un poble".... "La democràcia es defensa amb més democràcia i els drets amb més drets."*

J. Sànchez. *"No només està en dubte el futur polític de Catalunya i Espanya com a unitat, sinó els drets i llibertats."*

C. Forcadell. *"Espero que jutgin els fets comprovats i no les falses especulacions que modifiquen la realitat."*

J. Cuixart. *"Estic convençut que ho tomarem a fer i ho tomarem a fer com ho hem fet fins ara: amb tot el convenciment i de manera pacífica."*

NOU EQUIP DE GOVERN MUNICIPAL

A resultes de les passades eleccions del 26 de maig, guanyades àmpliament per la candidatura d'ERC-AM amb 9 representants d'un total de 21, el passat 15 de juny es va configurar el nou equip de govern que regirà el destí del Masnou durant els propers quatre anys. L'alcalde Jaume Oliveras va revalidar el seu mandat al front de la corporació municipal i governarà en minoria. En l'acte de presa de possessió Oliveras va esmentar: *"Bastirem els principals eixos del nostre projecte per al nou mandat que avui arrenquem, per fer del Masnou un municipi inclusiu, amb qualitat de vida, dinàmic, per on es pugui passejar i gaudir de l'entorn, més verd i saludable, participatiu, actiu i modern."* Felicitats, i que aquests propers quatre anys siguin un reflex d'aquests bons augurs.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BENIDORM A BRASIL Joan Maresma Duran	8
BÚSTIA OBERTA.....	9
INDIGNITAT SUPREMA Joan Camps	10
VIVÈNCIES Pep Parés	11
LA PUNTA DE LA LLENGUA (109) Esteve Pujol	11
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	12
EL GOIG D'ESCRIBURE Josep Condeminas	14
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	15
DITES I PERSONATGES POPULARS Albert Vidal	15
SOM Oriol Lugo	16
HISTÒRIA IMPRESCINDIBLE Jaume Clotet i Lluís Valls	18
VIATGE ÍNTIM Joan Muray	19
EXPOSICIÓ Joan Muray	21
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	21
LA LLENGUA CATALANA UNA NOSA DE SEGLES P. Martí Bertran	22
GENT DEL MASNOU INFORMA	23
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR Joan Muray	23

LA PASTISSERIA FRESCA DE L'ESTIU

Nova direcció
Alvaro i fills
Des de 1927

PASTISSERIA
miquel

Pere Grau, 59 93 555 06 61 el Masnou

david

Venda
Online

pastisser

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

MMACE02

(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze

MMAPE03

(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60

El Masnou

Amb tota la garantia de les
pastisseries del Masnou

C R E P E R I A
LA LLUNA

Fantàstiques nits
d'estiu

Pere Grau, 11 · 615 02 20 86
El Masnou

TAPES

Av. Joan XXIII, 110
El Masnou
93 555 93 02
Obert fins a les 24h

**SOM LES
TEVES
VACANCES!**

canyes

TAPES - MONTADITOS - ESMORZARS
MENUS MIGDIA - SOPARS

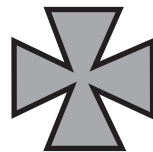
Ramon
Clemente

GLASS

República Argentina, 15, el Masnou
93 540 40 12

www.rclemente.net

rclemente@rclemente.net

FARMACÉUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà

-- Juliol 2019 --

1	dilluns	Riera
2	dimarts	Fàbregas
3	dimecres	Viamar
4	dijous	Dominguez
5	divendres	Aymar
6	dissabte	Ocata
7	diumenge	Ocata
8	dilluns	Fàbregas
9	dimarts	Viamar
10	dimecres	Dominguez
11	dijous	Aymar
12	divendres	Ocata
13	dissabte	Riera
14	diumenge	Riera
15	dilluns	Fàbregas
16	dimarts	Dominguez
17	dimecres	Aymar
18	dijous	Ocata
19	divendres	Riera
20	dissabte	Fàbregas
21	diumenge	Fàbregas
22	dilluns	Dominguez
23	dimarts	Aymar
24	dimecres	Ocata
25	dijous	Riera
26	divendres	Fàbregas
27	dissabte	Viamar
28	diumenge	Viamar

pLe dE RiUre

29	dilluns	Ocata
30	dimarts	Riera
31	dimecres	Dominguez

Farmàcia Aymar

Vacances del 12 al
18 d'agost

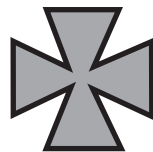
-- Agost 2019 --

1	dijous	Viamar
2	divendres	Fàbregas
3	dissabte	Aymar
4	diumenge	Aymar
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Ocata
7	dimecres	Riera
8	dijous	Viamar
9	divendres	Fàbregas
10	dissabte	Dominguez
11	diumenge	Dominguez
12	dilluns	Viamar
13	dimarts	Fàbregas
14	dimecres	Riera
15	dijous	Riera
16	divendres	Dominguez
17	dissabte	Ocata
18	diumenge	Ocata

M. de Déu
d'Agost

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.

De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà

-- Agost 2019 --

1	dijous	Viamar
2	divendres	Fàbregas
3	dissabte	Aymar
4	diumenge	Aymar
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Ocata
7	dimecres	Riera
8	dijous	Viamar
9	divendres	Fàbregas
10	dissabte	Dominguez
11	diumenge	Dominguez
12	dilluns	Viamar
13	dimarts	Fàbregas
14	dimecres	Riera
15	dijous	Riera
16	divendres	Dominguez
17	dissabte	Ocata
18	diumenge	Ocata
19	dilluns	Aymar
20	dimarts	Viamar
21	dimecres	Dominguez
22	dijous	Aymar
23	divendres	Ocata
24	dissabte	Riera
25	diumenge	Riera
26	dilluns	Dominguez
27	dimarts	Aymar
28	dimecres	Ocata

M. de Déu
d'agost

29	dijous	Riera
30	divendres	Dominguez
31	dissabte	Viamar

Farmàcia Fàbregas

Vacances del 19 d'agost
a l'1 de setembre

-- Setembre 2019 --

1	diumenge	Viamar
2	dilluns	Riera
3	dimarts	Dominguez
4	dimecres	Aymar
5	dijous	Ocata
6	divendres	Viamar
7	dissabte	Fàbregas
8	diumenge	Fàbregas
9	dilluns	Riera
10	dimarts	Aymar
11	dimecres	Aymar
12	dijous	Fàbregas
13	divendres	Viamar
14	dissabte	Dominguez
15	diumenge	Dominguez
16	dilluns	Ocata
17	dimarts	Riera
18	dimecres	Fàbregas

11 de Setembre

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

Benidorm a Brasil

Joan Maresma Duran

No conec Benidorm ni Torremolinos ni Calpe. Quan sento anomenar aquestes ciutats, penso en edificis alts arran de mar, turisme massiu, sol bullent, platges atapeïdes... Aquí, a Brasil, existeix un lloc semblant, que a mi, personalment, em va semblar un horror...

El nom d'aquest lloc es *Balneário Camboriú*, un municipi de l'estat de Santa Catarina, al sud d'aquet país tan gran. El 1836 hi van arribar els primers habitants d'origen europeu –el lloc ja havia estat poblat per diferents tribus indígenes– atrets per la bondat del clima, les aigües termals i la placidesa del lloc. Un indret que, possiblement, devia ser semblant al paradís al segle XIX i fins a la primera meitat del segle XX.

A final del govern de *Getúlio Vargas* –el president d'idees feixistes que va participar a la guerra al bàndol dels aliats i que va morir el 1954– va ser inaugurat un hotel i hi va començar el turisme. Però a final dels 80 va començar la destrucció de l'Edèn: potser copiant

Miami –tot el que arriba dels EE.UU. sembla bo– o tal vegada inspirant-se en la costa mediterrània d'Espanya –en alguns llocs és un horror– van pujar edificis altíssims a primera línia.

La ciutat té uns 120.000 habitants. Però a l'estiu o per Cap d'Any la població arriba al mig milió. És a dir, molts apartaments d'aquests gratacels romanen buits gran part de l'any. Fins i tot el Neymar té un apartament aquí en un dels edificis més alts.

Suposo que tot això és pura especulació ja que els preus d'aquests pisos són inassolibles per a la majoria dels mortals. A mesura que es va entrant cap a l'interior, l'alçada dels edificis baixa, i més lluny de la platja apareixen cases ben humils... És on viuen els qui treballen com a jardiniers, porters, servidors de la classe benestant... Reben sous de misèria i tenen la pell més fosca.

I un pensa que la humanitat hauria de ser millor. Que el proïsme hauria de ser tractat molt millor, que tothom hauria de

tenir dret a una educació pública bona i a una sanitat òptima. Imagino que és el mínim. Però no. Aquest món és una competició per acabar els recursos naturals i ens pensem que aquest fet té un cost zero, tal vegada pensant en els nostres privilegis de classe –em considero una persona ben afortunada– o en la nostra sort en aquesta loteria que és el naixement. Tot i que –em sembla; espero equivocar-me– s'intueixi el reflex de l'apocalipsi d'aquest planeta esgotat i escalfat a la pantalla dels nostres mòbils nous i agafem el camí de les solucions aparentment fàcils en la nostra política.

Als voltants de la ciutat existeixen platges ben boniques, hi ha un parc en un turó ben agradable, la gent és amable i la gastronomia és excel·lent. Però aquesta ciutat és un lloc per no repetir. I, normalment, m'agrada repetir els llocs. M'agradaria tomar a llegir alguns llibres, o veure novament més d'una pel·lícula...

Bon estiu!

www.materialshoms.cat

Materials per a la construcció i la decoració
Homs
www.materialshoms.cat

**Et podem
fer qualsevol
color amb
pintura**

**Obert
de 7'30 a 18**

**Dissabte
de 8 a 12**

Joan XXIII, 93 555 81 56 el Masnou (Ronda del Masnou (sobre l'autopista))
Tota mena de materials per a la construcció, decoració, reforma i bricolatge o jardí. Pintura
Av. J.R. Suárez de Llanos, 43. 93 540 37 69 Teià. Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

no es fa responsable

Totes les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran**, només, amb el **nom i cognoms** de l'autor. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MONUMENT AL MESTRE

La proposta que el nostre municipi erigeixi un monument als mestres, iniciativa

que ja vaig llançar fa uns quants mesos en aquest mateix butlletí, ha aconseguit ara com ara l'adhesió

d'algunes entitats i persones. Gràcies de tot cor per la vostra acollida!

Desitjo que el ressò sigui tan gran com sigui possible a fi que la bona acceptació que ha tingut en l'àmbit institucional de la vila –Regidoria d'Ensenyament inclosa–, faciliti que moltes més entitats, associacions i particulars s'hi adhereixin. Insisteixo que un lloc ben idoni per a aquest testimoni perenne d'agraïment seria

davant de l'Escola Ocata; indret especialment significatiu per raons històriques i fins i tot estètiques.

Recordo que podeu adreçar les vostres adhesions, comentaris i suggeriments a gentdelmasnou@gmail.com no pas perquè aquesta entitat en sigui la promotora sinó com a vehicle per canalitzar totes les respostes. Endavant, que tots plegats ho aconseguirem!

Esteve Pujol i Pons

ARRÒS SOLIDARI PER ALS REPRESALIATS DEL PROCÉS.

Publireportatge Taller de Publicitat

El passat dissabte 8 de juny es va fer un dinar als jardins de Can Malet per recollir diners i ajudar a pagar les fiances de l'estat espanyol als represaliats del Procés de Catalunya. Tot un èxit del dinar i del recepte.

Encara que la sensació de frustració ens ofengui amb el seu alè, és vital que no desistim. El nostre petit o gran esforç és la sang del Procés i la vida de Catalunya. Aquestes iniciatives, per simples o poc importants que semblin, són la nostra resposta que no volem, que ens aturin, que seguirem endavant. Som gent pacífica, però persistent.

Ens entristeix pensar que aquests diners no són per fer reformes a una entitat, ni per ajudar a la investigació sanitària, ni per arranjat les condicions socials, cíviques, culturals, escolars o hospitalàries; són diners que serviran per pagar multes imposades per un estat que no vol escoltar. Tenim l'obligació, qui ho cregui, d'ajudar gent que es va involucrar més que nosaltres i per nosaltres.

L'ANC i Òmnium Cultural agraïeix als

participants al dinar i també a les pastisseries **Miquel, David, La Moreneta i Matalí, Auto-serevei Font, Dos més Dos, Carnisseria Ventura, Can Rac, El Rebost dels Sentits, La Fruita, Horticultura Jordi Jordana, El Cullerot, Moda íntima Fina, Vermut Cisa, Rosa Peláez**, al cantautor i músic

d'Alella **Narcís Perich** i a totes les persones que desinteressadament van creure en la proposta. Moltes gràcies, bona gent, i us esperem –i voldríem ser més–, a contracor però, en la propera. No dubteu que ho aconseguirem. La raó, anhel i justícia estan amb nosaltres. **Es van recaptar 1.518 €**

Alguns dels guanyadors del sorteig que es va fer després del dinar

Envia paraules de suport al nostre Govern empresonat

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIADES
POLÍTIQUES**

Dolors bassa
C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

Carme Forcadell
C. Penitenciari Mas d'Enric
Mòdul dones
Travessia Comella Moro, 15
43764 El Catllar

PRESOS

C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada
Bages

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQUES**

INDIGNITAT SUPREMA

Joan Camps i Ortiz

Diuen que la unió fa la força. És difícil desmentir que 1+10 fan 11, tot depèn que Messi jugui amb la selecció argentina o jugui amb el Barça i els 10 mercenaris de la nòmina escollits per l'entrenador que poden donar-li suport hagin dormit plàcidament vuit hores, menjat i begut amb mesura dietètica equilibrada en una atmosfera de salut i pau familiar sense cabòries que els permeti sortir al camp alliberats de la síndrome de son a les orelles i amb ganes de guanyar-se el sou.

El futbol, que ho tapa tot, hauria d'adoptar el mètode tennístic de no donar per acabat el partit fins que el marcador donés 2 gols d'avantatge del guanyador sobre el vençut. Són massa els partits de futbol, sigui per l'àrbitre de part, el joc brut estratègic o l'atzarós estat de la gespa que acaben amb un sol gol de diferència i massa vegades de carambola, la qual cosa no és gaire més que un empat tècnic, valor que, assimilat al tennis, hauria de donar pròrroga i oportunitat a l'equip perdedor a refer-se. Si la jornada laboral d'un sots-milieurista és de vuit hores mal pagades, aquests nois que guanyen una fortuna rodant la pilota una hora i mitja haurien de reafirmar la seva vàlua aguantant el tipus al camp, assumint que guanyar per un gol és molt poca cosa. A l'igual que al tennis, la mort sobtada podria establir-se prologant un màxim d'una hora el partit i donar l'oportunitat d'un segon gol per al guanyador o la confirmació d'empat. Aleshores es podria premiar amb 1 punt l'empat, 2 punts si només es guanya per un gol i 3 punts si es guanya per més de 2 gols. D'aquesta manera, el futbol continuaria sent un circ, però aleshores els mercenaris multimilionaris suarien de veritat la samarreta.

Ja que no tinc poder ni força per induir dignitat a les regles del joc polític ni assentar jurisprudència justa a les altes magistratures que manegen al seu antull la llei, valgui el meu intent de canviar les regles del futbol perquè no s'assembli a la política, sobretot quan la política de les municipals ens ha mos-

trat la pitjor cara imaginable de la indignitat humana. Imaginem per un moment una final de Copa del Rei Barça-Madrid amb resultat a mitja part de 1-0, i que Messi, Stegen i Suárez es passessin a reforçar el Real Madrid amb la connivència de l'àrbitre, per allò que els espanyols no poden permetre que un equip català pugui guanyar la Copa del Rei.

Si Colau hagués avisat en la seva campanya electoral que rebre el suport de dos partits partidaris del 155 no li faria cap fàstic, creu algú o ella mateixa que hauria assolit l'empat tècnic amb l'ERC de Maragall? Posat a modificar lleis i reglaments, és evident que l'ampli ventall partidista actual difícilment pot donar majories absolutes a un sol partit, per la qual cosa, per evitar tan fastigós canvi de cromos, una segona ronda entre les dues formacions guanyadores seria el més just, ja que permetria que el nomenament del veritable guanyador fos elegit a les urnes per tot el cens electoral. Demanar a la militància d'un partit el permís d'acceptar el suport fastigós de l'adversari més detestable no té res de democràtic, donat que en una formació com la de Colau, quan ja ha governat quatre anys, són molts els militants que aspiren a ser o ja són part de la nòmina municipal, i els criteris morals menyspreant l'obsequi emmetzinat de Valls significarien que la militància assalariada sota el paraigua de l'alcaldesa seria automàticament relegada al puto atur laboral. Com a les millors màfies del

cinema, sembla que els pactes polítics no han de tenir cap condicionament moral, ja que són part del negoci que permet contractar adhesions incondicionals a costa de l'erari públic.

Si no en teníem prou amb el circ del futbol i les eleccions municipals, hem tingut l'emissió simultània de la sèrie "Procés" en l'escenari del Tribunal Suprem, una producció de televisió que ha eclipsat les propostes més interessants de Netflix i de Movistar. Estimat lector o lectora, deixa'm fer-te la pregunta que em faig a mi mateix: "Com t'ha quedat el cos en sentir Marchena dient: **LISTO PARA SENTENCIA. POR FAVOR DESALOJEN LA SALA**"?

A mi físicament no m'ha afectat, cosa estranya a la meua edat; els qui malauradament no han sobreviscut han sigut Eduard Punset i Chicho Ibáñez Serrador, dos admirats coetanis que m'han recordat la sàvia dita: *Si las barbas de tu vecino ves cortar, pon las tuyas a remojar*. Però d'indignat sí que ho estic. Si, com diu l'amic Jordi Cuixart, **HO TORNAREM A FER**, fem-ho aviat, perquè m'agradaria ser-hi a temps i veure-ho!

FE D'ERRATA

Demanem disculpes als lectors d'aquesta secció que el passat mes de juny, i en parlar d'Alfredo Pérez Rubalcava, va desaparèixer de l'article la línia de text *Universidad Complutense de Madrid* de la qual ell era doctorat en química.

MORIR EN EL MILLOR RECER

La casa dona al Montseny, a la seva cara nord. Un entorn envaït de natura amb clima de muntanya. És una construcció singular dissenyada per un arquitecte amic dels qui hi viuen. Coneixia les persones i els aixecà la casa que s'hi adeia. Una visera molt gran i diàfana resguarda la porta. Conceptualment és una casa que, abans d'entrar-hi, ja et protegeix per les dues bandes i ofereix un ambient que anuncia la calidesa dels qui hi habiten. Espais nets al prat del davant. L'envolta un terreny que respira verd, suficient per sentir-te molt a prop de la natura. Un trosset de bosc i un ping-pong fet d'obra, que ha resistit els embats de quatre generacions. De seguida hi van plantar al davant uns arbres, ara altíssims, lligats emocionalment als seus pares, els avis dels fills: un testimoni viu dels qui ja no hi són. Arbres de benvinguda, un anunci de portes obertes.

Aquesta casa ha acollit, com una gran abraçada, molts familiars i amics. És un punt d'encontre marcat per l'hospitalitat dels seus amos. Els bons records s'hi amunteguen i omplen les diferents etapes de la nostra vida, com una capsula curulla de retrats familiars i d'amics que la gaudiren.

L'altre dia morí un dels seus dos punxals, en Pep. Una mort anunciada per

una malaltia pulmonar, que, al final, se'n va compadir i li regalà uns últims sospirs tranquils i dignes.

La fredor d'un fèretre al tanatori no té res a veure amb el d'en Pep, posat al mig de la sala de casa. Ell és allà, no assegut al sofà com sempre, sinó estirat, descansant dels anys de limitacions creixents. Un net petit s'hi acostava per deixar-li un dibuix sobre la caixa. Sa mare li ha dit que pot parlar amb l'avi, com solia fer, però que no li respondrà.

En aquesta casa estaven preparats per a aquest moment. En Pep i la seva dona s'ho van treballar a consciència. I això vol dir tenir clars molts aspectes sensibles: l'esperança que sentien pel retrobament en el més-enllà, regalar-nos un missatge de calma, d'acceptació dels avatars del viure; morir sense màquines connectades, sense patir, a

casa, amb l'estimada al costat.

També volien un comiat pensat amb família i amics: la coral on cantava, l'associació que presidí, El Vent d'en Raimon. Una altra cançó tocada amb trompeta pel seu fill i el seu net, els escrits de la seva dona, les filles, germanes i els de tants amics... Quan el fill li digué que potser estaria massa emocionat per poder tocar la trompeta en el seu enterrament, en Pep li va dir que no patís, que a ell tot li semblaria bé. Coneixent-los, diria que la conversa acabà amb un somriure insinuat de tendresa.

Sonà el Vell Pelegrí, una cançó preciosa per dir-se adeu.

En Pep ha deixat un perfum de bonhomia als cors. També l'ha escampat per la casa i el prat, que li serà de nou el seu recer, al costat d'un mantell de violetes boniques i efímeres com la vida.

La punta de la llengua (109)

Esteve Pujol i Pons

D'un temps ençà observo que el jovent i la canalla malmeten construccions genuïnes de la nostra llengua. Sé ben bé prou que la llengua és una eina viva en canvi constant. Entenc, emperò, que aquest canvi ha de ser enriquidor, no pas empobridor; cal que ajudi a aclarir, a precisar, a matisar, no pas a confondre, a enfosquir, a enterbolir.

Hi dedicaré uns quants comentaris. No és precisament a joves i infants per a qui escriuré, sinó per a adults, sobretot per als educadors; som precisament nosaltres els qui tenim una gran responsabilitat en aquest camp.

Sovint diuen **escoltar** quan caldria dir **sentir**. Diuen i escriuen frases com ara: *Anava pel carrer i de cop vaig*

escoltar un soroll estrany; S'escoltava un ocell que piulava; La caputxeta va escoltar el crit del llop... Hi ha una confusió clara entre el que escoltem i el que sentim:

escoltar inclou una atenció envers l'estímul, cosa que no passa quan simplement **sentim**. Una distinció idèntica trobem entre **mirar** i **veure**: **veure** vol dir percebre per la vista i **mirar** significa posar l'atenció en alguna cosa que ens interessa. Pel carrer **veig** moltes coses i **miro** el rellotge per no arribar tard; així mateix **sento** molts sorolls, moltíssims, i **escolto** el que diu el meu company o el mòbil.

Si us plau, ajudem els nostres infants perquè diguin **escoltar** o **sentir** correctament.

Històries de la vila

Joan Muray

Pollacra Conchita

HISTÒRIA D'UN EXVOT DE LA CISA

Abans d'entrar en aquesta història marinera, fem una ullada a cadascun dels seus temes d'interès.

EXVOT. És un objecte que s'ofereix a una divinitat en compliment d'una promesa feta en un moment de perill, i que, si hom se'n surt, es porta a algun santuari. En el cas de la nostra costa, es portava al Santuari de la Cisa.

POLLACRA «CONCHITA». Veler construït a Blanes l'any 1855, que va pertànyer a capitans masnovins. Les seves mesures eren 68 peus (1) d'eslora, 26,5 de mànega de construcció i 24,5 d'arqueig, 12,5 de puntal i 180 tones. El 1883 fou venut a un mallorquí; aleshores li canviaren el nom i es digué «Hernán Cortés»; va tenir una fi poc elegant, fou enfonsat l'any 1908 per ésser massa vell.

JOSEP MARTÍ i MARISTANY «Barrabuts». El Masnou 1840-1912. Aquest capità masnoví va deixar el fet consignat en un diari, tot i que, quan passà el fet, el capità era Bonaventura Pla, del qual encara no sabem res més. No confongueu aquest Josep Martí i Maristany amb un altre que es deia exactament igual i que fou alcalde, ja que del qui ara tractem és d'una generació anterior. Al Masnou, el proble-

Dibuix del santuari de la Cisa on es pot veure un capità amb la tripulació portant-t'hi un exvot...

ma de noms repetits és força freqüent. I ara anem al fet en qüestió, el perquè de l'exvot, on va passar, etc.

Josep Martí i Maristany, abans del mal tràngol passat a bord del «Conchita», havia navegat, segons consta en un diari de navegació, a bord del bergantí goleta del Masnou «Maria Àngela Sensat», de Barcelona (13/7/1882) a Buenos Aires (6/9/1882), on consigna que el dia 10 d'octubre va deixar aquest vaixell i s'embarcà a la pollacra «Conchita», també masnovina, i sortí de Buenos Aires el dia 12 en direcció a l'illa de Gran Canària.

En aquest vaixell el capità era Bonaventura Pla, del Masnou (2). El viatge fou força rutinari, fins i tot consigna que capturaren un dofí de grans dimensions, fins que a la

singladura 51 les coses començaren a anar de mal borràs. Explica que «... gruesas mares del 1 y 2 cuadrantes las cuales nos hacen dar muchos balances, haciéndonos sufrir el casco y aparejo, con relativo a las bombas se nota aumento del agua lo cual, tememos que no tengamos avería en la carga...»

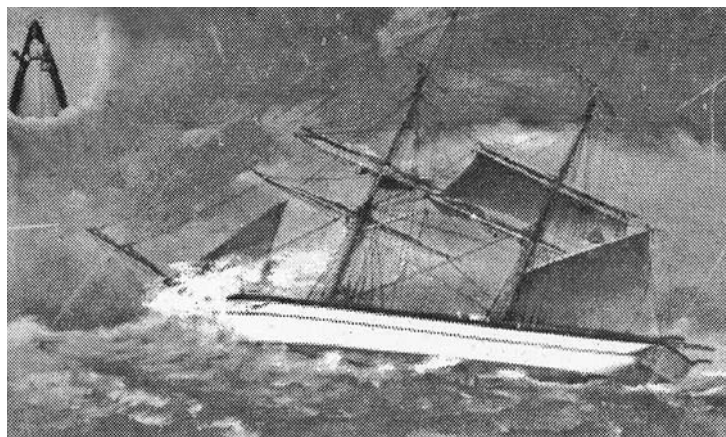
Després, sense cap més problema, arribaren a Las Palmas el 17 de desembre de 1882, havent fet la travessia en seixanta-sis dies. Pensem que travessaven l'Atlàntic en diagonal, des d'Argentina a les Illes Canàries.

Va continuar ruta cap a Barcelona, però és en aquesta travessia on els varen sorgir els problemes causants de l'exvot.

Sortiren de Las Palmas el dia 2 de gener del nou any 1883 amb una càrrega de 50 sacs de cotxinilla (3) i 150 de blat.

A les anotacions de la singladura del dia 7 ja es veia que hi hauria problemes, ja que entre altres coses deia:

...Al anochecer era tanto el viento que había, que hubimos de aferrar trinquete y sobre gavia, estando tanto el cielo como los horizontes de un aspecto que aterrizaba principalmente por el 3er Cte. A las 21 h. se hallaba el cielo y los horizontes de un modo espantoso dándonos unas ráfagas huracanadas que casi era imposible aguantar vela corriendo con las gabias bajas y con un cuidado extremo

Exvot de la pollacra «Conchita»

por las gruesas y espesas mares que había del ONO y OSO haciendo dar dichas mares al buque unos balances que parece imposible que haya cabo que pueda aguantar los palos, pues nos hacía miedo de desarbolar..

Com podeu veure, la cosa no donava per a gaire alegria. L'endemà, el 8 de gener, encara es veia pitjor. Segueixen dient:

...continuaban al principio de esta singladura las expresadas ráfagas huracanadas con las mares de ONO y OSO terribles y para no quedar enseñados en la costa determinamos aguantarnos en capa, maniobra que ejecutamos en seguida con 2 fajas á la cangreja gabias bajas y trinquetilla, mura á babor habiendo observado al buque una capa regular, pero en tanto el viento y mares que había que nos hacía miedo de perder alguna vela y al mismo tiempo de no damos algun golpe de mar y para mirar si se podía impedir algo colgamos un lampazo chupado con aceite en la gata. A la 1 después de damos un violento chubasco con unas ráfagas y después de haber pasado estas ráfagas que son imposible explicarlas, el viento se llamó mas al 4º Cte. continuando picadas las referidas mares teniendo la cubierta siempre invadida de agua...

Aquell vespre va continuar la tempesta, però amainà un xic; tanmateix a la matinada següent el cel es va tornar a posar negrós i caigueren alguns xàfeces. El mar seguia molt embravit i hagueren de seguir lluitant-hi, amb fortes balancejades i l'aigua envaint la coberta. Aquell migdia va amainar ja la tempesta i donaren gràcies a la Mare de Déu de la Cisa.

Al novè dia, tot i amb això, el cel es va tornar a encapotar i va posar-se molt negre. A la tarda tornava a calmar-se. Aquell dia el capità Pla feu la promesa de l'exvot a la Mare de Déu de la Cisa, que complirien un cop arribats a casa. Encara no havia acabat el tràngol, ja que l'endemà el cel i el mar tornaren a posar-se terriblement amenaçadors, forta mar, vent poderós i aigua per l'amor de Déu.

Cap a les 10 d'aquell dia va minvar la tempesta; però, pels vents que havia fet, la mar seguia encrespada, i minvà

la ventada cap al migdia. De nit ja, arribaren a l'alçada del cap de Trafalgar (4). Aquí ja estaven salvats, i donaren de nou gràcies i es reafirmaren a portar l'exvot al santuari maresmenc de la Cisa, a Premià de Dalt.

L'exvot porta la dedicació següent del capità Bonaventura Pla, diu així: *... Día 12 de Enero a las 9 1/2 mañana que miedo tengo de perdernos però Sr. Mío vos que sois misericordioso amparadnos/ Jesús José y María os doy el alma mía/Virg. De la Cisa le prometo á V. un cuadro déjame que lo pueda llevarlo...* Finalment el dia 12 de gener, a les 4 de la tarda, amb el velatxo estripat fondejaren a la badia de Sant Roc de Gibraltar, i en partiren un cop arranjats els desperfectes al vaixell i a les veles en direcció a Barcelona, on arribaren el dia 15. El diari de navegació deia:

...con viento fresquito cielo de muy buen semblante.

En arribar a Barcelona, i després al Masnou, compliren la promesa i portaren el quadre amb l'exvot a la Cisa. Aquest exvot, desaparegut del santuari en temps de la guerra de 1936-39, es troba actualment al Museu Marítim de Barcelona.

FONS CONSULTATS

- Revista Xabec. Associació d'Amics del Museu Marítim de Mallorca
- Revista Gent del Masnou. La nostra marina, de Palemó Anglès i Sala
- Arxiu Biblioteca Joan Muray
- tionia1.pangea.org/exvot/textos/capita.htm

NOTES

1. L'equivalent d'un «peu» són 29,5 cm
2. N'ignorem el segon cognom i la resta de la filiació.
3. La cotxinilla, insecte paràsit de l'arbre dit Nopal, en aquells temps s'utilitzava per fer un colorant vermell molt intens.
4. El cap de Trafalgar es troba a la província de Cadis, en l'Oceà Atlàntic.

El Masnou d'aquell final de segle XIX

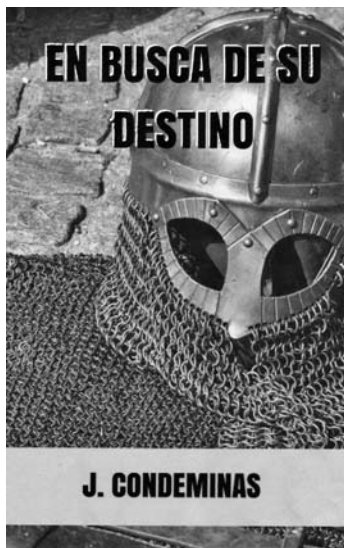
EL GOIG D'ESCRIURE

Josep Condeminas

En català hi ha una paraula que defineix perfectament aquesta dèria que tenim algunes persones per escriure i, com a conseqüència, la imperiosa necessitat de veure reflectida en lletra impresa aquella idea, aquella història que et bull dins al cap i que tens la necessitat de donar a conèixer; altra cosa és que ho aconseguixis. Aquesta paraula és *lletraferit*. Endinsar-se en el món editorial és un camí costerut i tortuós, i en part és comprensible. Les editorials són un negoci com qualsevol altre, i el que volen és vendre llibres, però són molts els *lletraferits* que voldrien publicar. Em consta que les editorials reben una allau de manuscrits de tota mena, una total saturació; i, encara que tenen personal especialitzat per valorar un manuscrit, és materialment impossible llegir-los tots, i molts són retornats sense ser llegits. Per això des de fa anys han proliferat les editorials d'autoedició, molt més permissives, amb la qual cosa l'autor es paga la publicació del llibre i l'editorial s'encarrega d'editar-lo i distribuir-lo. Però tampoc no és una panacea, ja que hi abunda la picaresca. La figura de l'agent literari vindria a ser un camí més fàcil per arribar a l'editor, però tampoc no és així, ja que també volen representar escriptors d'un cert renom i tenir les seves comissions assegurades. Però, encara que professionals, no sempre l'encerten, i aquí van uns quants exemples:

VICTORIA WOOLF va haver de fundar la seva pròpia editorial per poder publicar els seus escrits.

MARCEL PROUST (*A la recerca*

del temps perdut) en va ser un altre, que, davant del rebuig dels editors, es va haver de pagar de la seva butxaca la publicació de la seva obra.

J.K. ROWLING (*Harry Potter*) va ser rebutjada per dotze editorials. Finalment, la filla de vuit anys del president de l'editorial Bloomsbury va convèncer el seu pare perquè publicués el llibre, amb el resultat que tots ja sabem.

AGATHA CHRISTIE es va passar quatre anys suplicant a les editorials perquè publicuessin alguna de les seves novel·les.

RUDYARD KIPLING (*El llibre de la Selva*). L'editor el va rebutjar amb aquest comentari: *Ho sento, senyor Kipling, però vostè no sap utilitzar l'anglès*. Kipling va ser el primer escriptor anglès a guanyar el Premi Nobel de Literatura.

Durant un temps, jo també vaig seguir, potser innocentment, aquest tortuós camí, fins haver de pagar-me l'edició d'un llibre, en aquesta ocasió per Internet. Si en

sentiu curiositat, teclegeu *En busca de su destino*, de J. Condeminas i a Amazon hi trobareu tota la informació, fins i tot un avançament del primer capítol. El podeu llegir per llibre electrònic (eBook) o bé comprar-lo en paper per un mòdic preu, i Amazon us l'enviarà per correu sense càrrec en el termini d'una setmana. El llibre pretén ser d'aventures. És la història d'un xicot de catorze anys que, misteriosament, és traslladat a l'Anglaterra del segle XII, on coneixerà un avantpassat seu, un guerrer medieval una mica fatxenda i supersticiós, però de bon cor. Junts recorreran una Anglaterra primitiva custodiant un tresor, i visitaran monestirs, castells i ciutats com *Durham*, que el xicot contrastarà amb el seu coneixement modern de la ciutat. També coneixeran l'autèntic Robin Hood, i s'enfrontaran a bandits, druides i vikings. Una espasa màgica, la Dama del Llac de les llegendes artúriques, un laberint encantat, una trama políciaca i amb un desenllaç inesperat complementen aquesta història. El llibre està dedicat als meus nets.

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Una novel·la de novel·les

La primera novel·la de la professora i escriptora Rosa Torrent i Roura (Olot, 1959) és una obra d'allò més poètica, com no podia ser d'altra manera en una escriptora que escriu poesia des de fa anys i que ja n'ha publicat tres volums; però també és una obra molt teatral, perquè hi abunden els diàlegs (rics, variats, plens de registres i molt cuidats) i perquè, gosaria dir, els personatges de la novel·la fan com els de la famosa obra teatral *Sis personatges en busca d'autor*, de Luigi Pirandello, que es revolten, que van a la seva, que són una de les millors mostres de teatre dins el teatre. Aquí necessàriament hem de parlar de novel·la, i fins i tot de novel·les, dins la novel·la. I no només perquè els personatges creats per la Rosa Torrent són tan rics i variats que podrien ser protagonistes de diverses novel·les, que també; sinó perquè en una filigrana literària, amena i sorprenent, l'autora entrellaça suposades realitats amb suposades ficcions que dues de les protagonistes, la Xesca (una nena d'uns 10 anys que escriu cartes al seu

avi suposadament mort) i l'Assumpta (una noia al voltant dels 30, que treballa en una funerària, però que té la dèria de l'escriptura des que anava a l'institut) escriuen. I la novel·la que escriuen, és clar, es titula *Segones oportunitats*. Un títol d'allò més encertat perquè la majoria de personatges busquen una segona oportunitat, descontents amb algun dels passos que han fet a la vida o delerosos de viure experiències que la quotidianitat els nega. Perquè la novel·la, com tantes grans novel·les, és una novel·la de secrets; secrets que amaguen gairebé tots els personatges: la Maria, en Ciscu, la Leonor, mossèn Jaume, la Maria Pilar, en Jordi Camps, la Clara Pastoret, en Miquel... i la Xesca i l'Assumpta, naturalment. Uns personatges d'allò més ben travats, psicològicament complexos, que anem descobrint de mica en mica, juntament amb els secrets que amaguen, gracies a l'estructura de l'obra: capítols breus, amb diversos punts de vista, que hem d'anar relacionant, encaixant, com si es tractés d'un puzzle de moltes peces.

Rosa Torrent
**SEGONES
OPORTUNITATS**

Novel·la

GREGAL

Uns personatges que sempre s'interroguen, que sempre es fan preguntes, com se les fa constantment el lector, sovint desconcertat pel devessall d'esdeveniments, per la intriga que es crea i fins i tot per aspectes tipogràfics que també haurà de tenir en compte a l'hora de lligar tots els caps d'aquesta obra que no dubto de recomanar-vos.

Títol: Segones oportunitats

Autora: Rosa Torrent

Editorial: Gregal

Col·lecció: "Novel·la"

Lloc i edició: Maçanet de la Selva, 2019

Nombre de pàg.: 251

Dites i personatges populars (54)

Albert Vidal

Per què diem...

Trobar-se o ficar-se en un tripijoc

S'aplica quan algú es troba en una situació complicada, en un embolic difícil de resoldre. I també quan s'està ficat en algun assumpte il·lícit per aconseguir-ne un benefici. En qualsevol cas, es refereix a tenir entre mans un tema complex que obliga a poder disposar de gran mobilitat, que pot ser tant física com mental, per atendre totes les variants que puguin plantejar-se al llarg del fet.

L'origen el trobem en un antic joc de

pilota, molt popular en el segle XIX, en el qual un jugador, que formava part de tres equips diferents, competia en tres partits contra tres oponents de manera simultània.

Òbviament, això l'obligava a anar d'una banda a l'altra del camp de joc, que s'havia dividit en tres zones diferents, a gran velocitat per arribar a temps per contestar cadascun dels moviments dels contraris i també per decidir i encertar quin era el cop més

adient en cada cas.

Els jugadors que s'hi dedicaven eren molt populars i gaudien de gran consideració entre els aficionats a l'esport, com ara passa amb certs futbolistes. De tota manera, eren molts pocs els professionals que arribaven a aquest grau d'aptitud. D'aquí també la seva merescuda fama.

Som

Com ho podem fer per gestionar millor els nostres conflictes i ser tots una mica més feliços...

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal.

Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

PASSAR PÀGINA

Una de les accions que més costa de realitzar a les persones és la de dir adéu. Ens és difícil en primer lloc reconèixer que quelcom s'ha acabat, ja sigui un procés, una relació, una feina, una etapa vital... Ens costa perquè la gent s'aferra a les seves àrees conegudes. Ens fa pànic allò que no coneixem, i és per aquesta raó que es fa tan important poder dir "prou", "ja està", "s'ha acabat". Perquè, si bé és cert que hi ha situacions on no ens trobem bé, aquestes, en ser conegudes, ens transmeten una falsa seguretat.

En els nous projectes, les noves etapes, les noves relacions ens sentim indefensos i indefenses. És una por profunda a la incertesa. Un temor al que pot venir i sobretot pensar que aquest futur pot ser pitjor del que tenim en l'actualitat. Se'ns fa molest i feixuc pensar que podria venir quelcom positiu a les nostres vides. És imaginar d'una manera massa optimista, diuen alguns i algunes.

I tot això fa que ens subjectem amb força a la nostra situació del present, que, en realitat, a la gran majoria de les vegades ja forma part del nostre passat. Perquè quan ens preguntem si ja toca o no toca passar pàgina, és perquè ja hi ha una part de nosaltres que probablement ho considera.

Vivim moments on els canvis cada vegada són més ràpids i sobtats. Serà important poder tenir una major capa-

citada d'adaptació. I, si no som capaços de poder deixar anar el nostre present/passat, estarem en un punt intermedi, en allò que s'anomena "entre dues aigües". Això ens portarà a no poder avançar o seguir amb les nostres vides, que no puguem créixer i evolucionar en els diferents aspectes de la nostra existència.

Si ets d'aquelles persones a qui costa dir adéu, passar pàgina, o posar punt i final, potser seria bo preguntar-te, què tems que passi?

Aquí podràs connectar amb les teves pors i amb les teves creences limitadores. És curiós, perquè moltes vegades, quan mirem enrere, podem contemplar moments on vam posar un punt i final. Sent aquestes, unes situacions en les quals ens vam acomiadar i vam poder seguir en una altra etapa o cap a una altra direcció. I ara amb perspectiva les mirem i podem dir amb seguretat que van ser decisions difícils i complicades, però que al final van ser pel nostre bé.

L'element del temps és important, ja que en el mateix moment present no som del tot conscients de tot allò que

podrem guanyar en canviar o poder escollir un nou destí. Només amb el pas del temps anem eixamplant aquesta perspectiva. Una mirada més àmplia per poder valorar amb profunditat els elements més positius i els elements més negatius.

I així d'aquesta forma poder fer un bon balanç que ens aporti aquesta seguretat. Que tot canvi, si l'aprofitem i el vivim amb plenitud, pot ser bo per a les nostres vides.

Jutjar-ho per avançat és com jutjar un llibre per la seva coberta. Només sabràs realment si és bo quan estiguis llegint-lo. I en el pitjor dels casos sempre podràs obtenir alguna idea, reflexió o pensament.

Tu pots dir adéu, posar punt i final i acomiadar-te d'allò que tu vulguis. Només t'has d'enfocar en tot allò que pots arribar a guanyar. És un canvi d'orientació que segur que et serà profitós.

Pensa que, del contrari, tothom seguiria estancat en les mateixes situacions de tota la vida. I, com bé ens ensenya la naturalesa, la vida és canvi. Un canvi sempre cap endavant.

**SALA
AUTOMOCIÓ**

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

**Abans de vacances
tingues el teu cotxe a**

punt

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

Especialistes en l'avaluació i el diagnòstic
dels Trastorns Específics de l'Aprenentatge
i en l'avaluació del perfil cognitiu per
a l'orientació professional

**MILLORA EL TEU RENDIMENT ACADÈMIC · APRÈN A GESTIONAR LES TEVES EMOCIONS
MOVE UP! MOU-TE I GAUDEIX DE L'APRENENTATGE**

- Psicopedagogia:

- Trastorn per Dèficit d'Atenció amb o sense Hiperactivitat (TDAH)
- Falta de motivació en els estudis
- Aprenentatge dels hàbits i tècniques d'estudi
- Regulació de la concentració i l'atenció
- Regulació de la conducta/ acceptació de normes
- Tractament del bloqueig emocional; rebuig de les tasques acadèmiques

- Mètodes i tècniques d'estudi

- Dificultats en la parla
- Dislèxia
- Discalculia
- Disortografia

- Assessorament psicopedagògic:

- Orientació professional, acadèmica i personal.
- Orientació en la gestió de les estratègies cognitives-emocionals
- Orientació acadèmica i familiar

Av. Joan XXIII, 110 baixos (sobre la pl. Ramon i Cajal)

93 027 19 19 • 686 49 74 21 • mpalau@moveup.cat • www.moveup.cat
El Masnou

La Xixonenca
60 anys al Masnou
BARCELONA, 11 · 93 555 02 96

50 moments imprescindibles de la història de Catalunya

De Jaume Clotet

Resumit del llibre per Lluís Valls

Editorial Columna. Barcelona 2014

Deia Marc Tul·li Ciceró (106ac) "Qui oblida la història està condemnat a repetir-la". Intentarem explicar la nostra a través de l'extracte del llibre de Jaume Clotet.

Capítols anteriors (inici): **Abril17** (1)Els ibers, (2)Arriben els grecs. **Maig17** (3)La romanització, (4)Indibil i Mandoni. **Juny17** (5)Terra de Gots, (6)La invasió musulmana. **Juliol-agost17** (7)El Pare de la pàtria, (8) La primera independència. **Setembre17** (9)Pau i treva, (10)Els primers textos en català. **Octubre17** (11)La unió dinàstica entre Catalunya i Aragó, (12)La conquesta de Tortosa i Lleida. **Novembre17** (no editat). **Desembre17** (13)La batalla del Muret. (14)La conquesta de Mallorca. **Gener18** (15)La conquesta de València. (16)El testament de Jaume I. **Febrer18** (17)Les Corts Catalanes. **Març18** (18)Les vespres sicilianes. (19)Els almogavers a Grècia. **Abril18** (20)La pesta negra. (21)Els jueus a Catalunya. **Maig18** (22)El compromís de Casp. (23)La guerra civil catalana. **Juny18** (24)La immigració occitana a Catalunya. (25)L'expulsió dels moriscs. **Juliol-agost18** (26)Nyerros i Cadells. (27)La Guerra dels Segadors. **Setembre18** (28)La guerra de succeció. (29)Els Decrets de Nova Planta. **Octubre18** (29)indians: fer les amèriques. (30)El primer diari de Catalunya. **Novembre18** (31)La guerra del francès. (32)El primer ferrocarril. **Desembre18** (33)Les guerres carlines. (34)La revolució industrial catalana. **Gener19** (35)La Renaixença (36)L'endarrament de les muralles de Barcelona. **Febrer19** (37)El canal d'Urgell (38)La Primera República Espanyola. **Març19** (39)La Fil·loxera (40)El Memorial de Greuges. **Abril19** (41)La Bomba del Liceu (42)El Tancament de caixes. **Maig19** (43)La Solidaritat Catalana (44)La Setmana Tràgica. **Juny19** (45)La Mancomunitat de Catalunya (46)La Generalitat Republicana. **Continuem.**

Els fets del Sis d'Octubre del 1934

El novembre del 1933 es van celebrar les segones eleccions en la Segona República Espanyola i les primeres on les dones podien votar. El resultat fou advers als partits que havien impulsat el gir republicà. Les va guanyar per un estret marge, a la majoria de províncies, la *Confederación Española de Derechas Autónomas* (CEDA). Les esquerres, que havien controlat la cambra de la legislatura anterior, es van ensorrar i van quedar en tercer lloc, i els radicals d'Alejandro Lerroux se situaren en segona posició. Únicament a Catalunya, ERC, que liderava el jove govern autonòmic, va quedar clarament guanyadora.

El líder de la dreta espanyola José María Gil-Robles no tenia prou escons per governar per majoria, però tampoc no ho pretenia ja que el seu partit tenia un fort component monàrquic i es resistia a acceptar la república i va optar per donar suport a un govern monocolor encapçalat per Lerroux amb l'objectiu d'apartar i castigar les esquerres, i esperar així per a més endavant, de canviar de règim o bé la reforma de la Constitució.

El nou escenari deixava la Generalitat i el nou president, Lluís Companys, en una situació molt difícil. El recent estatut just començava a caminar i moltes de les competències havien de

tractar-se amb Madrid. Amb un executiu espanyol ideològicament als antípodes del català, Companys veia l'autogovern com una travessa impossible.

La primera prova de xoc institucional va arribar ben aviat. L'abril de 1934 el Parlament de Catalunya amb majoria d'Esquerra Republicana va aprovar la polèmica llei de Contractes de Conreu, que era molt favorable als pagesos arrendataris de terres propietat de grans terratinents, i establia una llarga llista de reivindicacions, de molt de temps reclamades per les associacions pageses i molt especialment per la Unió de Rabassaires. La llei protegia els pagesos arrendataris i feia pràcticament impossible de desnonar el pagès i la seva família de la terra i s'eliminava la precarietat dels contractes de curta durada. Aquesta llei va tenir des d'un principi l'oposició frontal de la Lliga, que

representava els terratinents; i no només els diputats de Francesc Cambó van abandonar el Parlament en senyal de protesta sinó que la van portar a Madrid perquè fos impugnada per anti-constitucional. El radical Ricardo Samper, que havia substituït Lerroux al capdavant del govern, va dur la llei dels catalans al Tribunal de Garanties Constitucionals, que la va anul·lar el mes de juny. Aquesta intromissió en la llei de la Generalitat va provocar una fractura molt greu entre Espanya i Catalunya; i Companys, amb un acte més polític que efectiu, va tornar a portar la llei al Parlament on va tornar a ser aprovada sense modificar-ne ni un article. Durant l'estiu del 1934 es van dur a terme negociacions per arribar a una entesa i, quan semblava que es podia arribar a un acord, la CEDA va fer caure Samper del govern espanyol. Gil-Robles el considerava dèbil i claudicant. La dreta monàrquica tornava a posar Lerroux al capdavant del govern i imposava una condició addicional: al nou executiu: hi hauria tres ministres de la CEDA.

A Madrid les esquerres van trencar amb el govern en considerar que era una traïció que hi hagués ministres monàrquics en un govern de la República i van crear una Aliança Obrera per iniciar un moviment insurreccional a tot el país, però el moviment va fracassar en termes generals pel poc suport de l'exèrcit, els dubtes de partits i el rebuig de sindicats. Tot i

Més de 1.000 persones van morir a Astúries per la revolució d'octubre de 1934.

així, la revolta va quallar a Astúries on es va iniciar una revolució de caràcter proletari sufocada per l'acció militar i que va provocar un miler de morts. En aquest context de crisi política Companys proclamava al vespre del 6 d'octubre l'Estat Català de la República Federal Espanyola i convidava les forces republicanes progressistes a constituir un govern provisional amb seu a Barcelona per combatre les "forces monàrquiques i feixistes" que al seu parer havien pres el poder. Aquesta acció unilateral de Companys, però, va néixer mancada de coordinació i estratègia; no tenia cap connexió amb els partits republicans espanyols, tampoc no tenia previst un pla de contingència per defensar les institucions catalanes davant la reacció de l'exèrcit espanyol, només les minses forces dels Mossos d'Esquadra i els escamots d'Estat Català. La nul·la col·laboració dels sindicats i altres grups revolucionaris que van abandonar la Generalitat a la seva sort van facilitar que l'exèrcit espanyol controlés la situació a l'endemà. Tot i així, en els combats, que van ser breus però

Lluís Companys a la presó juntament amb membres del Govern després de la proclamació de l'Estat Català.

intensos, hi van deixar la vida setanta-quatre persones i en van quedar ferides dues-centes cinquanta. Les conseqüències de l'aixecament català van ser dràstiques; el President, el seu Govern i milers de persones considerades còmplices de la proclamació d'un Estat Català van ser empresonats i condemnats a trenta anys de presó i es van dictar penes de mort, especialment als qui havien defensat la Generalitat amb armes; però que a la fi van ser commutades

per penes de presó. El govern espanyol va suspendre l'autonomia i va retirar-li les competències. El Parlament va ser clausurat i convertit en una caserna militar —justament el mateix que havia fet Felip V— i cent vint-i-nou ajuntaments governats per ERC van ser dissolts per decret i passaren a ser administrats per governadors civils, que en general van nomenar-hi polítics de dretes. Catalunya perdia, només dos anys després, tot el que Macià havia assolit.

«Viatge Íntim» a Gent del Masnou

Anna Rossell

(Grup de Gestió Cultural del Maresme)

El dissabte 15 de juny vam tenir el privilegi de poder assistir a un espectacle molt especial a la sala de Gent del Masnou. Dues grans artistes —Cise Cortés al piano i Mercedes Delclós, veu, acompanyada d'una Planxa-Baschet— ens van oferir un concert-recital molt selecte, difícil de trobar enlloc.

Tal com el títol suggereix, la intimitat que proporciona la sala, d'acord amb l'especialíssim repertori, escollit amb un gust i un coneixement de la història de la música extraordinaris, les dues artistes ens van regalar un programa entorn de la música popular de diferents cultures: començant per dos compositors hongaresos clàssics, Béla Bartók i Zoltán Kodály, grans innovadors, que van dirigir la mirada des de la música clàssica cap a les músiques populars, i seguint amb cançons populars japoneses i sefardites, harmonitzades al piano per Manuel García Morante. Les peces ana-

ven intercalades amb poesies tant de Cortés com de Delclós i de les seves explicacions sobre els compositors dels temes interpretats. Tot un luxe.

Gràcies a Gent del Masnou per fer possibles activitats culturals d'aquesta talla.

Cise Cortés és professora de piano al Conservatori de Música del Liceu de Barcelona.

Mercedes Delclós és música, compositora i intèrpret. Totes dues són, a més, poetesses.

Marisa Vila

Perruqueria Mixta

No tanquem al migdia · Hores concertades

Jaume I, 2 · 93 555 96 52 el Masnou

api
Agent immobiliari i fiscal

Finques Puig S L

Compravenda - Administració - Ass. jurídica

Mn. J. Verdaguer, 14 el Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90

www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

Automoció
SANT MIQUEL
Des de 1992

**Et fem la revisió de l'aire
condicionat del teu
vehicle totalment gratis**

Fes-ho abans de vacances

St. Miquel, 10 · 93 540 34 36 · El Masnou · www.asm.cat

Personatges de la història de Catalunya. Exposició a GDM

Del 22 de juny al 19 de setembre.

Joan Muray - Vocal de Cultura

Amb aquesta especial, interessant i didàctica exposició, Gent del Masnou commemora els trenta anys de la seva Sala d'Art.

És una exposició molt especial, gràcies a la presentació dels personatges de la nostra història que la integren, ja que de la majoria no se'n tenia cap imatge, i l'artista argentí Leo Flores, per encàrrec de la revista d'història Sàpiens, en feu un estudi ètnic, de costums, història i moda, i en feu una recreació molt reeixida.

En ella hi podreu veure alguns dels nostres comtes, comtes reis, herois, i fins i tot algun personatge nefand, que va causar estralls a la nostra comarca.

L'època que abasten els personatges va des del segle XII fins al XVIII, amb una excepció, la d'un personatge de la prehistòria, però vinculat a la nostra terra.

Aquesta mostra excepcional cedida pel seu autor i amb el vistiplau de la revista que els va encarregar, la podreu veure des del dissabte 22 de juny al 31 de juliol, i del 2 al 19 de setembre. Entremig hi haurà el període de vacances, que serà de l'1 d'agost a l'1 de setembre.

Totes les imatges, 17 en total, són en format 50x70, i van acompanyades d'una petita entrada biogràfica per a cada personatge, a més d'una introducció.

També hi haurà, com a reforç, unes quantes peces o documents d'època per millor fer-nos idea d'aquells temps.

Per tant, us encareixo que la visiteu, ja que, si sempre se'n treu algun profit d'exposicions de qualsevol caire, d'aquesta, que ens explica part de la història de Catalunya, en podreu treure encara més.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Calamars farcits amb tinta

Ingredients:

1 ceba, 1 cullereta de cafè de farina,
1 tomàquet, un pebrot verd i un de vermell i
una pastanaga, 1 got de vi blanc, 1 ou dur,
8 calamars, Sal i oli d'oliva

Netegem amb compte els calamars que no es trenquin. Guardem les potes i els saquets de tinta. Piquem petites les verdures i les potes, coem, amb força oli, la mitja ceba, el pebrot verd, la pastanaga i les potes. Ho deixem fent xup-xup. Quan s'enrosseix la ceba hi aboquem el vi blanc. Un cop reduït el vi, hi afegim l'ou tallat petit i el pebrot vermell. Ho lliguem amb la farina i llestos... a punt per farcir!

Omplim els calamars amb aquesta barreja i els podem tancar amb un escuradents. Amb el farcit que ens queda i la tinta farem una salsa que deixarem coure a foc lent fins que tot s'incorpori bé. Hi afegim els calamars i 10 minuts més de xup-xup. Sense els calamars, podem triturar la salsa, que quedarà més fina, o podem deixar-la tal i com està, això és al vostre gust. De totes maneres, i com diuen,

... brutal!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

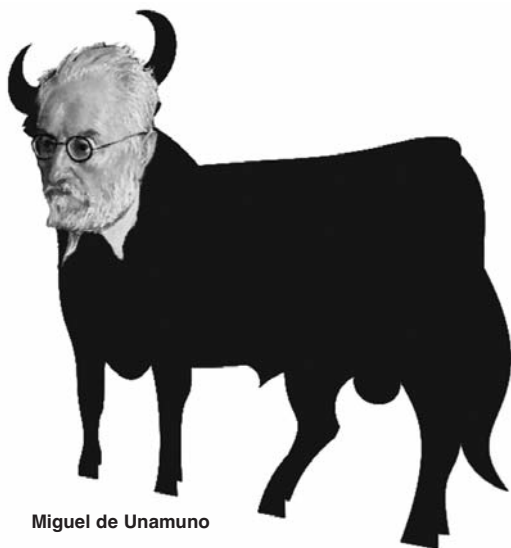
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

La llengua catalana, una nosa de segles

Pere Martí i Bertran

No hi ha dubte que per a la majoria dels poders de l'Estat espanyol (el legislatiu, l'executiu i el judicial, sense oblidar els econòmics), la llengua catalana ha estat més una nosa que cap altra cosa. Només hem de recordar les nombroses prohibicions que s'han anat succeint des dels infausts Decrets de Nova Planta fins a la repressió i persecució franquistes. Darrere d'aquesta obsessió malaltissa no hi ha altre objectiu que unificar l'Estat en tot i, doncs, fer desaparèixer les altres llengües de la Península Ibèrica, diluir-les en la castellana per convertir-les en un dialecte més de la llengua de Castella, que sempre s'ha considerat la "llengua del imperi". Al llarg d'aquests tres segles, aquest objectiu ha estat un veritable projecte d'Estat, aplicat amb més o menys dissimulació, però projecte d'Estat, sens dubte. No cal dir que hi han col·laborat funcionaris de tot tipus, molts convençuts que era el seu deure, però també intel·lectuals d'allò més diversos. Permeteu-me'n un parell d'exemples. El primer és de fa cent anys, però és una mostra de les més clares de per on han anat, i van, els trets. Es tracta d'unes paraules de Miguel de Unamuno, que n'hi ha per sucari-hi pa. M'han arribat gràcies a la feina d'estudiosos com Josep Murgades i Víctor Martínez-Gil, que les citen, en nota a peu de pàgina, a la revista *Els Marges* (núm. 96, hivern de 2012, p. 90) i que per desgràcia són poc conegudes. Pertanyen a articles diferents de l'intel·lectual d'origen basc, escrits entre 1906 i 1916, que inclouen perles com aquestes: "*creo que el catalán irá a fundirse en el castellano como fueron el leonés y el aragonés y están yendo el gallego y el valenciano.*" "*No oculto que mi deseo –y el deseo lleva aparejada la esperanza– es que llegue un día en que no se hable en la Península española o ibérica –es decir en España– otra lengua que la española o castellana, con los matices que cada región le de. Y que a esa lengua española única irán, para enriquecerla o flexibilizarla, elementos íntimos del catalán y del portugués, como en el*

Miguel de Unamuno

castellano literario de hoy se han sumado elementos leoneses, aragoneses, andaluces..." Déu-n'hi-do, oi? Però deixeu-me'n citar unes darreres paraules, escrites l'any 1916, quan l'auge del catalanisme i la feina de la Mancomunitat ja li devia fer pujar la mosca al nas i li devia semblar que podia posar en perill el seu desig-esperança: "*no se debe dar validez oficial a otro que no sea el idioma nacional castellano. Los demás que se defiendan como puedan, pero sin protección alguna del Estado.*"

¿No us sembla que la situació actual pot ser hereva i ben hereva d'aquestes paraules d'Unamuno, que la majoria d'alts funcionaris van fer seves i continuen tenint ben interioritzades? Si algú en dubta, només s'ha de preguntar per què el català encara no és llengua oficial de la Unió Europea o del Senat i el Congrés espanyols i, ben recentment, per què Marchena i companyia han prohibit, amb fermesa i sense escletxes ni concessions, l'ús del català en un judici protagonitzat fonamentalment per catalans. És moltes coses, aquesta prohibició (prepotència, humiliació, menyspreu...), però sobretot n'és una de clara: seguir la petja de tants i tants alts funcionaris (més uns quants intel·lectuals, polítics, empresaris...) que mai no han dubtat que Espanya havia de ser "una, grande y libre" (que falsos i ridículs ens sonen tots tres adjectius!) i, doncs, havia de tenir, també, una sola llengua.

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Associació Catalana dels Drets Civils

Ajuda els familiars de presos polítics i exiliats

ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat

Dona suport econòmic a persones represaliades ajudant en judicis, advocats, multes...

ES31 3025 0001 1814 3361 5996

Per donar suport al govern a l'exili entra a defensaexili.org

Pe'l justificant i certificat fiscal, cal indicar: el concepte, el nom complet, el NIF i el correu electrònic.

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, davant l'Ajuntament fins que sigui alliberat i retornat el Govern legítim de Catalunya. T'hi esperem!

Exposicions

Del 22 de juny al 31 de juliol i
del 2 al 19 de setembre: Personatges de la Història de
Catalunya i altres, de Leo Flores.

Concert

XVla. Marató de Veus Líriques

Diumenge 28 de juliol a les 7 de la tarda

Selecte recital de fragments de sarsueles a càrrec d'alum-
nes de l'escola de Montserrat Aparici.

Classes de ioga

Els dimarts de les 19.30 a les 21
Apreneu tècniques de meditació,
respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de
Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset),
tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou
Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

CURSETS DE GAITA

Informació

a Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

COBRAMENT DE QUOTES DE SOCI

Durant el mes de juliol procedirem al cobrament de les quo-
tes de soci corresponents a l'any 2019.

Agraïrem que si algun soci ha modificat el compte de domi-
ciliació bancària ens ho comuniqui amb urgència per tal
d'evitar despeses de devolució. Moltes gràcies a tots els
socs pel suport i col·laboració.

Cròniques d'ultramar

Joan Muray

EL PONDERAL D'ANTIGUA

Antigua fou primera capital de Guatemala, fundada el
1542, en temps de la conquesta, i rebé un extens i pompós
nom, el de *Muy Noble y Muy Leal Ciudad de Santiago de
los Caballeros de Guatemala*. Sí, ho heu llegit bé, un nom
de seixanta-una lletres. En acabar ja devies tornar a tenir
barba.

Actualment té 45.000 habitants, Patrimoni de la Humanitat
des de 1979, i es troba a 1.582 metres d'altitud, al departa-
ment de Sacatepéquez.

Bé, a part que és una ciutat preciosa de carrers amb llam-
bordes i amb la majoria de cases d'una sola planta, conserva
esglésies i palaus de l'època colonial en molt bon estat.
Hi arribarem a la fosca, després d'un penós viatge de molts
quilòmetres, cansats. A l'endemà, tot i haver de matinar, ja
que teníem un altre llarg recorregut, matinàrem per poder-
la gaudir com es mereix.

Feia olor de fresca matinera i tot estava esplèndid.
Visitarem diversos carrers, places i monuments, i en diver-
sos d'ells ens perseguien, com és habitual, els venedors
de records, que per aquelles terres són veritables mera-
velles d'artesanía, però n'hi havia un que no ho era, d'arte-
sanía, era un iai que portava algunes antiguitats, especial-
ment monedes de plata i coure, i un estrany objecte,
aleshores desconegut per mi, que m'oferí diverses ve-
gades, i que al final va picar la meua innata curiositat.

Férem tractes i l'hi vaig comprar. No sabia el que era, però
prometia ser una peça interessant, a més d'antiga. Per fi, la
tecnologia actual me'n revelà el misteri: era un «ponderal
de gots niats». I ara us preguntareu què carall és això,
doncs ara us ho explico: Un ponderal... és un conjunt de
pesos de metall amb forma troncocònica, format per una
sèrie de gots que encaixen dins l'anterior, d'aquí el nom de
gots niats.

La peça més gran, *guardador*, porta una tapa i una balda
per tancar-lo. La petita no és un got, és un disc. Cadascuna
de les peces pesa la meitat de l'anterior, excepte el disc,
que repeteix el pes del darrer got.

S'empraven per pesar metalls preciosos, des del segle XIV
al XIX, i solien fabricar-los a Nuremberg, Alemanya.

XXIII FESTIVAL DE TEATRE CÒMIC DEL MASNOU

ple de Riure

23-27
juliol
2019

www.plederiure.cat

Ho organitza:

Ajuntament del Masnou

Amb el suport de:

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura